

Kedves, jó Jánosom!

Kapsam sínes leveledet; az Újban áléjón meg-
 lyar, én régóta nem írtam neked; előző
 évén nem: meri kóborozot kell kora: hogy
 nem plar behébet már énnel; másodszor, meri
 a mi irhamét; nem örömlőseene meg beune-
 zeku. Miudig rogtul, gonohabbul raggant. Ha nem
 réi, de 12 tere volna is a jormat, mind hókérotra
 tekerednék. Néand. Belegyőzen folyván Julgoshil &
 körel van a Sivarhadlansághoz, a kéllül hogy eluen-
 nít. Geying felőreim már 9-10 hore hogy a zo-
 bas, ágyas öni lábfejárban nagy lürelmeslőség &
 elkeseredés kövön. Irén olyan minn az ányit. To-
 vább merne: háramt fenekesül föl van forriva; we-
 leideinde, — ^{het} 6 év óra laktat in — veselendül di-
 süle tolvayrág & más erőlyrelenség máis rögön
 el telles borsáramt — a parochiánót. Késé Káplán,
 Éit melles magom többe' nem kauru pap vad tolv-
 sals árentója raggot hívtelomat jüvedelmennet. An
 icli hírvéit (moyd 2000 fo). A piltvártan álvánal his-
 kato aratásmat egy hio alasi helyis megserminifülsé.
 Gzamedis, Zavar, kélertu, desku, kúrjál & az egér éles-
 ben! Ereder özjón-c neked? Minet?! Nem segyo-
 kerárel a legin & nem győzőkődnieül az intőzku.

